

Nimic nu mă reține

Flavius

Nimic nu mă reține când tu vrei
să fiu recunoscut în trupul tău
un arbore de iubire.

Este o iluzie să cred că ceva te împiedică
ca un gard, să sari în grădină,
când în ea s-au copt cireșele verii,
să le porți la urechi și să mă aștepti
mai ales când ochii tăi sărbătoresc
ziua aceea în care mai văzut prima oară
la întâlnirea întâmplătoare,
și s-a născut vârtejul acela al inimii
care scrie poezia sufletului
cu versuri puține.